

Zaradi tega je za normativni pristop značilna zelo široka uporaba optimizacijskih algoritmov, metod in tehnik. Z deskriptivnim pristopom pa je možno proučevati anatomijo samega procesa odločanja, kar omogoča bolj adekvatna spoznanja o tem procesu v realnih razmerah. Deskriptivni pristop ima neprecenljiv pomen za analizo odločanja, ker odkriva njegove elemente in faze ter s tem omogoča boljše razumevanje narave tega procesa.

V literaturi zasledimo različne razlage procesa odločanja, vendar pa se najbolj pogosto citira Simonov model odločanja (Simon, 1960) ki celoten proces odločanja deli na tri temeljne faze: priprava, analiza, in izbor. V prvi fazi odločanja, pripravi na odločanje, se ugotavlja narava problema, ki je vzpodbudil proces odločanja. Potrebno je zbrati informacije, s katerimi se osvetli problem in okolje v katerem je nastal. Ko je problem identificiran in so zbrane in znane potrebne informacije, se prične druga faza odločanja, analiza problema. V tej fazi se problem formulira in proučuje, generirajo pa se tudi različne rešitve problema in selektirajo tiste, ki jih je v danih pogojih možno izvesti. Zadnja faza odločanja, izbor, obsega primerjavo selektiranih rešitev, izbor ene od možnih rešitev, in pripravo akcij za izvedbo odločitve.

Proučevanju kvalitete odločanja in učinkovitosti odločitev namenajo v razvitem svetu veliko pozornost. Utrdilo se je prepričanje da lahko le kvalitetna informacija zagotovi solidno osnovo za sprejemanje učinkovitih odločitev. To velja za odločanje tako v turbulentnih, kakor tudi v bolj umirjenih in stabilnih razmerah.

Informacija je kot temeljni resurs odločanja predmet zelo intenzivnega proučevanja, ki poteka v dveh globalnih smereh. Prva smer raziskuje relevantne lastnosti informacije in njihov vpliv na odločanje. Največ naporov se pri tem usmerja v študij popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti informacije, pa tudi proučevanju različnih vidikov njene vrednosti za uporabnika.

Druga smer raziskav in študij pa se ukvarja predvsem z iskanjem takih oblik in načinov prezentiranja informacij, ki bodo uporabniku olajšale uporabo informacij in omogočale polno izkoriščanje informacijske vsebine. Sem spadajo študije vpliva različnih oblik in formatov informacije na kvaliteto odločanja. V osemdesetih letih je bila izvedena vrsta raziskav, ki so proučevale učinke informacij, podanih na različne načine, n.pr.:

- tekstualen zapis v nasprotju s tabelaričnim
- detajlna informacija v nasprotju z zgoščeno
- informacija v numerični obliki v primerjavi z grafično obliko
- črno-beli zapis v primerjavi z barvnim, in podobno.

Rezultati doseženih spoznanj na teh področjih se kažejo v večji intenzivnosti načrtovanja in gradnje specifičnih sistemov, kot so ekspertni sistemi, sistemi za podporo upravljanja, informacijski sistemi za potrebe odločanja na taktičnem ali strateškem nivoju, in podobno. Ti sistemi so sposobni generirati ogromne količine internih in eksternih informacij, ter jih na različne načine med seboj povezovati, oblikovati in posredovati uporabnikom.